

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ع = ۱۳۹۱ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتی متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاین چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنایي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. د زړه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړې او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پږواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانېان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړې، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمنې چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي وتړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

يا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

يا په او سنيو شاعرانو کي سليمان لايق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

يا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هديره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ويشتلي

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت ليدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رژېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو خپمې دي زه کوچي يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچي يم
لوی څښتنه فضل غواړم
ميينه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو برياوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپېر مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپېر مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنگي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکونو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورنالستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه وه نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچي يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچي يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما ريښې دي زه کوچي يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه دښتونه
پلني پلني مي خپمي دي زه کوچي يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگي دي زه کوچي يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلي دي زه کوچي يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راخځه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت ښې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کې جوړې شخړې

ټولې لارې دی ترلې

د د ښمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کې فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کړښو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به ښاد کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ماته پښتو ژبه ده ښودلې
 لاما شوموم ما خبرې په کولې
 په خال پوڅوسوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگی ژبه ورتلیم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلیم مې د هر شې په پوهېدو سو
 ماشروع کړی لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کړم مهربان راتمه حییه ب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پایه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ماته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کي ئې لذت سته
 افتخار ئې د بابانیکه شمله سوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بې اوږدې تاريخه ځني گوبڼه سوه
 د جهان په تمدن کي ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علمي تپل پوري تړلې
 علمي کله ځلوي بڼه وسيله سوه

زه پېرېم وهېرم ته کړې بڼه پرېمانه
 په خپل وس باندي ځوړې بڼه پرېمانه

تل پر تاد دښمنانو سترگي سرې دي
 هره ورځ د ظالمانو دسيسې دي
 په تاريخ کي بڼه څرگنده دا بيان دي
 سل په سل کي مې دا فکر دا گومان دي
 د لسټوني ماران هم سته په بغل کي
 دلته دلته د تهمت وي په درشل کي
 تاته ناست دي دښمنان بيا په خزه کي
 چي ته وړانه دوی به گړځي په مزه کي
 اي پښتونه غيرتمنده په خبرونه شل کړي
 په عمل کي فکر وکړه سوال په دلته حل کړي
 خيري و باسي د زړو نه د عقدي خبري پرېرډه
 اساسي خبري نوري د گيلې خبري پرېرډه

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هـو و کـړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گـړي
په پښتو د هـو وييل قـوي قـانون دئ
نذير نشته پر جهان که يـې پرتله کـړي
کا کـړي پښتو خو نـوره هـم غـبـتـلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کـړي
چا چي کـړي وي پښتو په يو مطلب کـي
مطلب سـر ته رسـوي يا مـرگ پـرده کـړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کـړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هـډيرو وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تـا بانـدي وياړېږي
پښتني پـغـلـې مـلـالـي را يـيـا د بـري
تـا ريخ مـوړ تـه بـه خـرگنـده را بـو د لې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې انېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کې عملې پېژندل کېرې په بیان کې ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې خرگند رول یې را بنکارېرې په بنه شان کې

د بنمانو ته خرگنده بنه پیغام دئ د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دئ نام را ده هلی خلی بی بی فایدی دی په ورورې کې تهمت مه که الو الزام دئ

هدایت مور ته را کړې سید جمال الدین افغان دئ پردی ژبه زده کول یو بنه کمال دده بیان دئ خپله ژبه هی رول بی کمی کالی ده پورته اوره که دی ډر بر باور په خان دئ

پښتنو کور مور او باد نن په پښتو کېرې غلیمان غواری جوړ سوی کور دی وران کېرې نن د چال او چال بازی خبرې ډرېرې که لاس برسېرې تا په خان پورې حیران کېرې سیاسې تجاران ستان نارې وهی تل په خیرن زړه خرخشول دی په یو آن کېرې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کارد نناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښه ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خاطرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر کې پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږي نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جان نه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردی کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
ستاسي دواړو يوه لار وه ته نن ولي بې وفا سوي
مصلحت په منځ کي نسته دارمان لاري مودوي کړي
زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
ته اوچت کړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
ديدنې د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاهاسوي
ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
امانزې به وي خوش حاله که ته زړه ته همنوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
خـان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خونـد کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد د تـعلـيم کـري امانـزي بـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـا لـي بـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سو څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سو وي
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چاپه اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هېر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی درسره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زموږ دي هر څه لولپه کړل

کله لوبېږي د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاري

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغاري ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجي کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هغه نبض دي کله ارامېږي
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کې بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارېږي
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کې بيا
خپگان سته چې لا ترڅو به تکرارېږي
سوله راسي خوشحالي په شرنګ کې بيا
پرگرېوان چې دي سرې او بنگې را بهېږي
ځيگر پرېږده چې رنځور په ترنگ کې بيا
امانزیه ټولنه خلگ راپوهېږي
شريانونه سول کمزور په منگ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېر او کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده وې باسه د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کې
 خودخواهي کې پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کې
 شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي اندېښنواو تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کې نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
اما نزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
په بربددن د بېلتون تېبې بندې وېرې
سورزگېروې مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چي را په یاد کېږم
زړه مې گوره چي هوس يې ورته کېږي
اخترو کې د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خونې ته هڅه کېږي
افغانې چرتوننه الوزي وطن ته
امانزیه امید سته چي یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خپله کې بنایسته پېغله ولاړه
 لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
 سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
 داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
 سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
 شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
 بوري سترگي غټې ورځي تورو بڼستان یې ځلېدله
 جگه پزه لورپه ونه سره سالو کې تاوېدلنه
 تصور راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
 د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
 افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
 د سپین زرو پایزبون نه په نکر روزو باندي پښې وې
 سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
 وریې خلاص کړ خپل پسته د باغ لور ته تلل خوشحاله
 دې پېوله سل پسته د انګورو په باغو کې
 هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
 خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
 امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمد لاراختیهار پرونپرونه
خوډي عهد او پیمانان وي پردردرونه
ستا چي عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبوله پرتتالپه
زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خوډسري پکښي کي نسته تر جارپه
که په نیت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
داسي خلگ منځ ته کړه ترشات ته کپه
چي لایق د عبادت تاته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانپه

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې ډېر تړاوان چاته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلـي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 څه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هڅه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلودي وليدل ه دعوه پرې پرده
 ترخې شپې به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وې پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخلمه نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته ل وگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبا کړې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دى
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغيار دى
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دى چي و خاوري ته غمخوار دى
اوس عجبه زمانه سوه ورورد ورور په چرت کې نه دى
مرسته پر پرده ځني تېنې توطئه ده د روزگار دى
څوک فرياد د لوبې کاري ځني مست وي په چرچو کې
انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
امانزیه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
حـمـلـي وکـړي پـر د مـا غـبانـدي چـر تـونـه
هـر گـړي مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړې
د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه کـنـتـه کـړې

را پـه يـاد کـړم د و طـن نـبـگـلي کـنـتـونـه
پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وې عـطـرونـه
کاشـکـي خـلگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايي وای
د علمـي زده کـړو لـپـاره فرـصـتـي وای

د بـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـتـه
پـر مـخ تـلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـتـه
هـيـخ زړه سـوي يـي پـر ولس پـه پام کـي نـسـتـه
خـکـه فـکر هـلتـه د بـر کـوي مـزلونـه
بـي اخـتـيـاره مـي د خـيال وې پروا زونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خپـل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي ځـوړېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـړو درک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

ټول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخر ټول څه يې وروان پورې ريوه لاره
 سپين كفن ته به ورلو پر و بيله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجه وينې په لحد كې

فكر نه كړې فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معامله چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټول څه سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كې د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوش حاله خپل زرگي كړې
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړې
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړې
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې كړې د عالمه نه شرمېرې

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبرې
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجب څه زمانه سه سه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كښه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېرې
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنگ دئ اختيار کړی
د بڼه کلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼه یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېرې سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عيان

که ټولني ته عيان سوي پوه دوه ژبني
خبردي غواړه چي ثابت دي خپل هويت کړي
په دروغو خپل عمل هـيـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقيقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعيـت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصيبت کړي
ننه به دا وي چي د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پايـلي ټـولي بـي تـوښـپـي وي فرېـکـار ته
امانزيـه لـردي چـرت وـهل عـادت کـري

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندلیب

عندلیب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونی دیار په میني کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقیقت ته
عشق رشیتینی پر لیدو سو واقعیت ته
که حاصل کړي راز او نیاز د زړه له کومي
امانزیه پورته کښته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شم مال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضروردي
 ماچي کي تجربې دغه ضروردي
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا كې څوك پوره نه وي له ځانه
كه هر څومره زده كړه وسې بيا هم لږ يې له گمانه
يو سپړی ولي مغرور سې چې يو دوي خبري زده كړي
تحصيل وكړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده كړي خپل تر وسه
له داناننه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستي ډېرې كړه پرېمانه
بخيلې پر وروڼو موممه كړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هـوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتيا
په بڼا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي ډېره ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
ټول به ځي پریو لاره په رشـتيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستا سو
دنده بولـه واقعـي لـه فـکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه څو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیو بڼه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه بڼه پوهېدلای
 پورته سوی یو بڼه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو بڼه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موړپه دام کې نه یا صاحب د بڼه زعمیم وای
 کاشکې نه وای ته متون نه یا درواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پر اېلم دو مړه ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړۍ ته ځلېدلای
 یا د پوه د علم بل وای مخ خرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یا اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې بڼه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر بڼه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر یا هر کار بڼه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن بڼه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تـرس انـد زاعـمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کـمال خویش
حملـه ورشـدند در روز روشن بـه خانـهٔ مـردم
بـردنـد و دزدیدنـد بـغیر ز سـوال خویش
خدا نـاترسـان بریدنـد گـردن بیچارگان
سـوچ نـکردنـد بـه فـردا ز زوال خویش
انصاف نـبود در ویرانی قصـردارالامان
همچو خانـه های شـخصی قبضـه شد ز جـمال خویش
سـتمگران اخـر بشـکند امـانزی بیـین
خداونـد مـددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټورې ځلې پرې کله کله
 پرې وچا برابرې پرې کله کله
 که مداح ديوناپوه له ځانه جوړ کړې
 بڼه یو چانس بڼه پيدا کړې کله کله
 په یو گروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
 لاس پرته باندي تېرې کله کله
 ټول مننه په پټو سترگو څه چې اورې
 بڼه سړی درنه جوړې کله کله
 تجربې راتنه بڼو د لې په کراتو
 چې تحفې ته کتل کېرې کله کله
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېرې کله کله
 بې موده په توصیف ده لگیا سه
 بیا به هر څه دررسېرې کله کله
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېرې کله کله
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار وړ قریبانېرې کله کله
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې وېجاړېرې کله کله

د نیا ټولنه په پرمختګ باندې ولاړه
امانزې ته معلومېږي کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې راکرېه سازه
تو طبیې زمزمې ولولس ته
ستېرې ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلننه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هيواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ايردو سببا ته
خپل هيواد به مومسور سسي
رانه ليري به پيغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به يو پربل کړو
دولس دغه ارممان دي
امانزي زره ته عي مان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري يې پاک رسوله
ته مخکښ د خپل امت يې پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يې پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يې پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتـي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
امانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
و طـن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپـي کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې پان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلو
غم لړلې بې امان په واقعیت کې
د مفت خوړو هم پېش ډېر فخر خرابوي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک نامي بېه سرمايه ده
افتخار يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـله زمـه وړد کـوره
 مـوړنـځ ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتا عمل دئ چـي ولس مـي پـه خـوړې
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کړې
 يـتـي مـان مـي پـه ژړې
 خـمـره ډـېر سـر سـوه پـرالمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوړنـځ گنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـر پـه واري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغـاري
 ولسي ولسي زمـوړنـځ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـځ کـي بـيـا غو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـوا و فـاده
 زمـوړنـځ وړک پـرتـا بـا وړدئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوړد خـاوري حـفاظـت کـر
 دغـه زمـوړنـځ و و جـيـده
 کـه ژونـدي هـم يـو افغانـوي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بې توانــه
 يــا پــر ځان يــو بې گمانــه
 خپل لــه ځانــه لــر څېر ســه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 څه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څه لــه هوســېرې
 خلــگ څه وري وســيلې تــه
 پــه بــد نيت گــوري جگــرې تــه
 تــه بــه وينــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه سات وي اندامونــه
 لــر هونــب يار ســه فکــر وکــرې
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيدې مــا تــه راکــرې
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړو چــي دوی کــرې
 ســد دي درولــه وســرتــه
 يــو واري وگــوره بهــرتــه
 قــر بــه شــې د شــرتــه
 څه ورکــرې څه خپــل پرتــه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 احســات د څو کــسانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــور نــــه او رېــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردى ســــتمه
 كــــه تــــه نــــه كــــې او كــــه بــــد كــــې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــردى كــــنــــته كــــه رې گــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــور و نــــيســــه بــــيــــان تــــه
 پــــنــــه پــــماني بــــه بــــي فايــــدي وي
 د ر پــــسې بــــه غلبلــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه نــــې بــــري وي
 ا مــــانزى بــــه د ر پــــه يــــاد ســــي
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردى ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه ههارسول
شمين سهارسوپه سمون کي
بوی د گل و لپوني کپرل
د سحر په پيوستون کي
گل گل چي عطري پاشي
د فکرونو په بدلون کي
د بلبل زړه په مستي سو
مطربان سول په جنون کي
د بلبل خول وړې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يه يي واوره
خوشحالي ده په ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لا ماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شونې درې دي چې لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چيري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کړې

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د نا اهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیش د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوایو ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترگې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترگه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کارېدنه قضاوت دئ
 پند و سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگنې پېر دې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگې هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتنه عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پېرې تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خوړې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتون وي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتنه عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یا سرکښ ته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگې د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هان ت دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنښه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانډه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارنامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی خښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عيانته
سپینه ورځ په روښنايي کي ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاریکه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده ډېر نااهله زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس ډېره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپرې نسته
ته قاده توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يي نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راكړه لږ مهال د خوښۍ كېږي
زړه څو كله په تپو كې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
كه لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپكه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې كمكۍ كېږي
بيړه نسته د پاك ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي كېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغوي پورته په شرس
خيانته د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورتته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پرې وکړه
چاره لږد پنبېمانی وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردی تړه پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټوله تنگ راتنگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيتته که ظالم وي
دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
که اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فکـر لوېدلې په ماتم وي
هونښـياران دي پرهيزگار د دغه کاره
امتناع يې په مرضـرورده که حاکم وي
د بنـدادی ورځـي يې نسـته بيمـاران دي
ژردي ځان تـداوي کاندې که معلـم وي
خپـل د زړه وينـي بـه خوـري دوی امانزيـه
څوک چي نه کـري دغه کار يـونښـه ماتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــري کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دئ تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزگار کې ورسره سهوه خطا
کله دوران د ژوندانه فارغ غم وای
خوک به هېڅ نه پوهېدای په خوښه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پراېلم جوړ پر هره خوا
که دي پوهه د مطلب ب هـ د فـ پـ لـ رـ لـ رـ وـ ی
په وار واری یې تجربه که په ملتیا
که د علم روښنایي ورسره مل سـ ی
امانزیه کار پخپلې پـ رـ شـ تـ یـ ا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او ایا په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي بنکر په بنکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالی
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناستوي خاوري پاشي مخامخ پررونه وسترگو
درواغونه ډېر جر جوړېږي د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورتنه حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړمخ تجلا چي رابنکاره سي
تغرتول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هري لورت ته نوي ترنگ نوي نڅاوي
امانزيه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چې د زړه نه په هـوا سـي
عقل گوره همپشه يـې په سـلا سـي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني سـتا
بـه به دا وي چـي عمل په تجـلا سـي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت افغانستان زما
مناسب فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غيرت کې دي بساتوره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلې چې زمایې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلې په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کي چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسرتي کي چي بهار سو

څوک ژړا کړي د بيلتون څخه نالېږي
 څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن کي
 زړونه ډېر په و اويا لانه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي لانه
 چي يخنې سي سي د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسرتي کېږي
 داسي برېښي زړونه ډک وي لانه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سي
 بل د مينې په ارمان کي سپلنی سي
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگيروي سي

که د حال پوښتنه وسای د خوارانو
زخمی زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبر دوی د حال سایی
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بډايي

ننه خانې ننه بډايي کوم
مسافر خومره خواري کوم
ننه پوه فکورد قصروي م
خه لوم پرېښويدو م
لوی خنبتن ته عاجزي کوم
سيم او زرنه جډايي کوم
زه ممنون يې د پېرزو م
احسان منددوسيلو م
ژوند کې ډېره خوشحالي کوم
امانزې يې بډايي کوم
د بڼه ژوند پوه تېرېدو م
چيري خوښ هلته په شپو م

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتبـــاره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونبـــن و نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

سستا پرممخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پرزرگي کباب کباب سوم
 په ليد و تراب تراب سوم
 چي بغياري پورته کبه پري

د غريب سوي ناري دي
 د ظلمونو سلسله لي دي
 خپرې سوي تاريکي دي
 ورخ په ورخ چغې جگې پري

د افغانان چي ته گوره
 درې دره گوربه گوره
 غريبان سول بي له کوره
 يوپه بل باندي خور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لــوړ ا حــســاس ورتــه نــواب ســوم
زړه مــي و ســو وځي و يـلـېـږي

ډېر بېر حـمـه ظـالمـان دې
لـشـخ بـي و ز لـي يـتـيـمـان دې
گـيـر پـه جـنـگ كـي افـغـانـان دې
هـر گـړي و يـنـي تـي و يـږي

لـا مـرگ ژوبـلـه سـوله سـخته
لـر فـر صـت لـر و لـه و خـتـه
و ضـع ډېر هـره سـوله كـر خـتـه
ا مـنـزى بېـخـي ژړېږي

ناروي ۰۲ سېپتمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیغام مور ته لپړلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
ککړی دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانې دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاریې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرماد زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دئ که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مـرام ته ورسـېږي
 ډېر تللېنې په ژوندانه کي د هـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښنو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پېرزودي
 هدايت دې په نصيب سي اما نزي ورتـه دعا کړي

ناروي ۵ سېتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خداييه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبني نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مينه
قانون نسته زور پر هر لوري توپک سو
دېر بي علمه په پيسو ورائيول کېري
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مينه که خرڅه په دال سرسي
فرمانداره د بنمن زموږ د سرچنگک سو
تول پتې يې راسپېره کړل غتو موږو
امانزي ته ملامت دکو مور مورپک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مومي درد وتلی په فرياد سوم
زړه مومي سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مومي پورته تر اسمانه
خپري سوي هري خوا ته تر جهان نه
لاره ورکه مخ به نيسم کمي خوا ته
لوی خبستن ته مومي لاس پورته سي دعاه ته
که شعاع د لمړي مور مور لور وځلېږي
د پردي ستم تورتيم به لور کمېږي
بياروان به سي د سولي کاروانونه
اما نزيه ورک به تمول سي پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فریادونه یی د زړه لسه تلنه خپري
 سره گرمی ده خالگی په اور کي سوخي
 خپل بچي به می ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچیان می محوه کپړي
 دغه لونه نړی کي زه یی په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي می نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر ابلم وي د پردیو
 بڼو پری هر لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غموبه ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خائنه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونۍ مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزي په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل و درخېږي
 خوندي وي د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېری بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چیی مزی مازدیگری دی
دکوهک گلان میی سترگو ته درپری
په هر باغ هره باغچه کنبی یی بیلگی دی
زما د پلار بنیاس ته باغونه او باغچې وې
توتته سوی هغه تپول په بی غوری دی
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقی وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروی ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او ښکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا ډېر وه د مینې درو مې خاموشي ته
 تاریکه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري مې بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانې د مينې وېشي عنديب په جگ و غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گل و ټوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو و تونم د سهار غواړي
بنه هواد پسر لې ده هېر غمیزې د ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انگېزه ورتنه پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راتنه روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرگ ژوبلې انگیزې بنه هویدا کړې
 د گروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبون نه
 د ظلمت توري تیارې راتنه رنجا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راتنه بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مهر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غور بدلنه
 ډېوه راته رنهاسوه په بنکاره بنه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بنه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو اخيستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بنه ځونه د څپو په توپانو کي
 يا به بنه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډ بدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډار وچي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

دہ پر عمر

یو سہری سو پھ زاریو خدای تعالیٰ تہ
 ہیلہ مند سو د اوہد ژوند خبشتن تعالیٰ تہ
 مہربان سو پھر خالق چہی مراد دی وایہ
 دہہ مخ تہہ د سبب ونہی وی لہہ ورایہ
 دی یوہ ونہی تہہ گہوری پہہ گفتار سو
 لاس یہی پورتہ پہہ دعا او پہہ اظہار سو
 عمر غہ و اہم دہ ونہی دہ برگونہ و
 پانہی دہہری خہرہ دلہی تہہ زرگونہ و
 ورتہ راغلہہ ملایکہ پہہ جواب کہی
 امکان نہستہ پہہ زرو کالہ پہہ جواب کہی

یو خہل بیادہ پہہ اظہار د خہل سوال سو
 د مہو پہہ اندازہ ورتہ پہہ خیال سو
 مہی دہہری تہہ سو و پہہ خہرہ دلہی
 جواب راغلہہ دی د امکانہ دہہ وتلہی
 دی پہہ فکرا و زاریو پہہ دعا سو
 اللہ را کہری خہومرہ ستاسہی پہہ مرضا سو
 ملایکہ ورتہہ وویہل سہری تہہ
 د اللہ فرمان دی تہہول تہہ واورہ بیخہی تہہ

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نا اهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطوق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـدـر وړ و
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه راسـتـنـې
خـه چـي هـيلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـا مـرادي
هـد فـي و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـاري سـمـپـري
کـه وـي جـاړه خـيـال مـصـروف پـر بـه وده و
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـاني پـه زړه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيب د هـغـه چـا سـي امانـزيه
چـي هـو نـبـيـار يـې هـم نـشـيـنه پـه بـغـل کـي ودر پـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زما ننه واوره په خبرو ننه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلو وړول پلینو مونږه
 ورسره به وه افغان ته مل د امو ننه
 امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسو زخم پيدا کړي
 په رشيتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهې تجربې دي
 صرف خبري وررسېږي بهې فايده دي
 په مديران دي حلېږي پر ابلمونږه
 په رشيتيا که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې ننه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښې کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېمانې هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځیر سوډې سوالو ته
امان زی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېوتتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پوله ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویی نیم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پس راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليکلو مومي د خپل زړه تسلي کړم
په ناپايه سمندر کي توکل په تعالي کړم
که پر زړه سي يواځه همام د خوځېدو
تول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېدې
بېچاره اولس ته گوره چي تول کور په کورېدې
تورد ظلم غوړېدلی نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخسته هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
 خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
 د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
 د اوبو مسو مسو تي خپې دې سر پرسروي
 خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
 پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
 څل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
 تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
 غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شني اوبه دي لمر کې برېښي
 تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تا باندي خوښېږي چې دي گورم

په تا بناد ډکي ولي ليري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شينکي باغونه
رنځور فکرا رامېږي چې دي گورم

تولسه عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه درانه مزلوننه
هروچ خلق په تا او بېږي چې دي گورم

د شملې غميان په خاورو کي پتېږي
دويار شنختي دي نورور کي شوې نرېږي
د اولس او بڼکي بهېږي چې دي گورم

لوبسه سهوله ډېر مشهور د بيازيگرو
معاملې دي په پيڅو رد يرغلگرو
پر ځيگراو بڼکي تويېږي چې دي گورم

لويې تبلي کړولي يېم بې توانه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شاننه
تول افغان پکښې کړېږي چې دي گورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنې تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان كې
 شاوخوا جگ دېوالونه
 په ډېر پورته سوي
 شپه او ورځ مورت ته يوه ووه
 سختې شپې مورتې وولې
 ډېر اوږده لوی باركونه
 پكښې جوړه لوی وينگوننه
 ډېر برباره دهلېزوننه
 لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
 د چرخي پله په زندان كې
 اوس پينځه دروازې وې
 غټ قلفان په څرېدلنه
 هر قلم كښې وي ولاړي
 ټولنه ورځ به وې ترلې
 چا چې خپله وې ليدلې
 اتيا كسونه جلالاره
 رحم نه وو خدای لسه پاره
 ټول بنديان ناسته وې بېكاره
 انساني حقوق پايه مال وه
 د چرخي پله په زندان كې

يـــــــو تـــــــش نـــــــا بـــــــد او د اـــــــســـــــه و و
 د ر و ا ز ه پ ک ب ن بـــــــې کـــــــي نـــــــه و ه
 ن ي م مـــــــه و ر غ بـــــــه ا ن ت ظ ا ر و ي
 پـــــــه م و ســـــــم کـــــــي د ســـــــر ه ژ مـــــــي
 خـــــــا ط ر ي و ي د م ر گـــــــو ن ي
 ه ل تـــــــه و ه لـــــــو ی ق ط ا ر و نـــــــه
 پـــــــه ســـــــا ع ت و و ه ن و ب ت و نـــــــه
 هـــــــر ه و ر غ بـــــــه و ه ع ر ضـــــــو ن ه
 ز نـــــــد ا ن ي د م و ک ر ا ســـــــي و ه
 د چ ر خـــــــي پ لـــــــه پـــــــه ز نـــــــد ا ن کـــــــي
 خ ل گ ر ب ر د پـــــــد ل د ي خـــــــه
 د ل ســـــــو ز ي خـــــــو و ب پ خـــــــي نـــــــه و ه
 ک ر کـــــــي تـــــــو ل ي پ ن جـــــــر ه و ي
 خـــــــو ه ي نـــــــد ا ر ي مـــــــا ت ي ســـــــو ي
 ش ا و خ و ا پـــــــه ه ر ا ط ا ق کـــــــي
 ډ پـــــــر و ا ر ه و ه ک ل ک ي ن و نـــــــه
 ه غـــــــه خـــــــو ک چـــــــي د ا ط ر ا ف و ه
 ه م پـــــــش ه لـــــــو ی پ ر ا ب ل م و نـــــــه
 پـــــــه قـــــــد ر ت کـــــــي خـــــــو د خ و ا هـــــــان و ه
 بـــــــې ا ن صـــــــا ف ه ظ ا ل مـــــــان و ه
 خ پـــــــل ا و لـــــــس تـــــــه د ب نـــــــم ن و ه
 تـــــــو ل د خـــــــا د ک ت ي ف س ي ســـــــم و و
 د چ ر خـــــــي پ لـــــــه پـــــــه ز نـــــــد ا ن کـــــــي
 د د و بـــــــي پـــــــه گ ر مـــــــي کـــــــي
 د خ و لـــــــو د ر ب ا نـــــــد ي چـــــــو و و

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خيانت و وطن تنه نسسته
 خيانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چاغلا کړې
 نه مې هيڅوک دئ وژلی
 نه مې حق د چاغصب کړې
 صرف يوه گناه زما وه
 چاپلوسې مې نه کولې
 د چرخې پله په زندان کې
 چا وې پلنې پې شاک کړې
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بت بلدينگونې
 هره ورځ خوري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک يې نه وينې په سترگو
 د چرخې پله په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل لڼه خانې به بې خبره
 پردی لومړه کې راگيرسي
 دوسيه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خڅنه بېشان دئ
 ښه عادل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخ ده ازمايلې
 د چرخې پلې په زندان كې
 مالې دلي ډېر خوانان وه
 چا نوكان ځنې ايسې تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې زخمې بې په وه پوسې تي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 يې په شپو بې جزايې وه
 پوچ ويې ل خو بې حتمې وه
 د غسه څه رننگ شرافت وو
 دننه اهل ورياسېت وو
 د چرخې پلې په زندان كې
 د ملي زعيم لې په پاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كالې
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بې خې لاص د عياشې وي
 نه بې ډېر احساساتي وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه يې بشري وي
په راولس يې دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانتيزه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار يې وي لیدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوزم ورت تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کوي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسیر کوي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کې

غارګۍ د مینې خپل وطن ته ورکوي
یا هم زړه ورنه غوټه سې په تقصیر کې

مسافر خیالونه به بوزي اندېښنو ته
یا یې وټېرې د ولایه په زنجیر کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سې
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګیر کې

کلمات د پېرزوینې سې سره ګڼې
امېلونه ځنې جوړ سې په تقریر کې

درک د عقل چې پر لار د غایې درومې
په لیکلو روحیات سې په تغیر کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کې غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کې ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوشې نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سې نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بڼورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سې لپه پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کې ورتنه لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلې زما نه سوې تر سره
د اميد هڅې نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شيين چمن کي د گلزار غوټي لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مې غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړم له لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بېان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پر او کي ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کي پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورنگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چي د نفلو په درېدو وم
چي راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښي کي نغښتي بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وود مکه بېه بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته ه کپړې تراسمانه
 غلبلې يې نښې نښې رسېږي تر جهانسه
 نور لاهم خلگ ځورېږي تر توانسه

د بښمنان دي هره ورځ په توطيو کي
 رقيبېان دي هر گړي په مشورو کي
 د پردي وځدمتگار دي په پردو کي

څوک تېشه وهې نفاق او بدبختي ته
 څوک لمن وهې نفرت او بدبيني ته
 څوک ولاړوي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لسه ځانه
 زړه او فکرمغشوش سوي بې لسه شانته
 ژبې يورنگ زړونه بل سوله عيانته

دورنگي يې په چه پرو کي معلومېږي
 چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهريږي

سپین سترگي يې په لیدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلې
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلې
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلې

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسې د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زمور او لس ته په میراث كې تربگنې ده یو تر بله
 وارثه كې د پره نغمې د بنمنې ده یو تر بله
 یو چی لړپه گېده مور سي د بل سترگي باندي سرې وي
 همېشه دغه قصې دي خوا باندي ده یو تر بله
 پر ناحقه بهاني جوړي پورته چيغې او ناري كړي
 قناعت په منځ كې نسته خوا شيني ده یو تر بله
 چي منطق په منځ كې نه وي زور جانب قانون چلېږي
 پره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
 د خبرو چي واروسي درچه به كړي غټ غرونه
 امانزيه سود يې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه ر کم سو
 بسې غوري ده تور ماتم سو
 نفاق هر کورت ته رسېږي
 راتنه جوړه تربگنې سو
 د سر خوږم خوږم خوږم سو
 زړه پرېشان ورتنه سو لېږي
 هيلنه خسته سو د پلرونو
 پنه ميرا رات وه د نيکونو
 توجه نه ورتنه کپېږي
 مور مسؤل د حفاظت سو
 خپل د خاوري په عزت سو
 په غيږت پرتله کپېږي
 پېرزوينه وه هر کله
 مرسته ولاړه سو تر بلنه
 تهممت خپل ورو ته جوړېږي
 ته دا ولي بسې پروا سو
 نن دي خپل کورتنه بلا سو
 ته اول لس دي په خوږېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حلېږي
غېرېږي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښ تن کړه
ټول کارونه به به سه مېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنډلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
 د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
 ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگي دي د ميندو تر مۍ او بڼکي تر بهرې
 اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلې دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته یې کباب سوی
 دا سرې وینې د زرگۍ څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولېس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلان وپوه قطار دي
 همدیرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریبکار نن په کمین کې
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچیانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ویجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ویرانه ویرانې ده
 امانزیه ته ول فکر ونه کنګلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چې قدرت ښکلاده ستا په نصیب کې
 د عطرونو پېرزوینه چې وتا ته حبیب کې
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار ښه ترانو لوره مخصوصې هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړې نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دي
 ټوله ژوند یوه لحظه ده هر کار دایم انجام دي

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېرمن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهې د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 تو لعت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دې بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دې شي نسکور

نه دي دين نه دي دنيا سوه ای نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا ای ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردی و تگل اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جارسي
 غليم نه کېښي ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دي
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دي
 خوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په توان دي

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دي برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوي ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځي سره ياري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وي خوش حاله که ځلميان په دغه پوه سي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندر ه

چې په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوه ته الو کي ستا لمن ته
غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېر کې
هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غمون نه ليري ليري
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
مطربان لسه بغلونه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کې
بنسه وعظونه به کېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورـتـه شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورـتـه
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـڅـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتيکونـه ايشـپـري پـه بـېـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغـوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لانـده تولـه يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوز د خـپـل پـلان حـجاب اخـسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکسـت حـتمـي وي پـه بـر بـنـده
کـه بـنـکرونـه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغـرنـده

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکړه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه لوبدلنه
خپرولاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگري تلابنونه به ماتېږي
امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو ليدل کپري
گوران و طن راتنه سمسور ډپر
چرت چي څومره راتنه ډپرسي
اندېنې وي د خپل کور ډپر
څه چي زړه مې منل غواړي
راننه ځغلي دي پېغور ډپر
چيغې ژرسېم اور ډپر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتنه شو ډپر
څوک وحشت چل غول غواړي
امانزيه پردی زور ډپر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزېه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزېه کې زموږ د خاورې دښمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی ښنډي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـور پـري
ډـر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دـي نـازل سـي تـل پـر شـومو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزيـه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلونہ
د غزاو سستا یادونہ
تہ افشہ ارویجہ پارہ کپری
دوست دہن من تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د دہن من زہ وسلہ وہ
د نفاق بنہ وسیلہ وہ
د افغان پکر کرک ورجگرہ وہ
سپرد کور سستا اولادونہ

نہن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ وروردی نہن وژلی
سستا زرغون چمن سواغلی
خاوری کپری سستا سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
 مخ در اوړي ستا و خواته
 شمله جگه که په سبباته
 بیا ژوندي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
 پکتیادی سکه وروره
 ننگر هارد خپلی موره
 در په ییاد که په دورانونه

پنستا نه تپول سره ورونه
 یوه ژبه که په هوډونه

تپول که پرئ یی و د زپه رازونه
 راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانه ته تر نیمه روزه
 دم زاره تر گردې زه
 دلغمان ته تر جلرې زه
 ستا و طندن دی ستا هډونه

زموږ خا وړه پنبه تونخوا ده
 پنبه ور که وازه خواده

لــر او بــر تــر ټــول یــو هـ خــو ا د ه
بــس کــه ډــر ســو ه ســتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو ورتنه ژاړو
وطن ډک سوپه ويجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـيـمـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـو پـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـي تـبـا هـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه اند پـنـو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـد و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـرا و لـه و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه رگه کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلي ده قضاوت پکښې کي نسته
 ټولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
 ضمير کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
 که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
 دغه بل دشرم خای دئ یا کمبود قضاوت دئ
 عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
 شوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
 خپل څېري به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
 غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
 زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
 اما نزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
 انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۰۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 اــحتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قــربــان ســتــا تر بــايســت ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 نــنــد اړه ســتــا د بــکــلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مېنــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــوا پــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نښې نښه
 پېه شه پېو وممه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره بېمه وممه
 پېر بې اغو بېمه گرځېدممه
 هره ورځ فصلمو تلمه تلمه
 ستا پېمه مينه زړه پاچا او
 زمماروحي پې زمما تېن پې
 د ميوو دې مننت بېاريم
 سيال پې نسته پېه نښې کي
 شنه باغونې شه شېنې بې اغچې دي
 بې مثالې ده دي ميوو پې دي
 بې کلي کور وې د زمريانو
 تفرېگه هاد جنگي لالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگه هاد زرغونې تېه
 ستالمه نن انتخاب سوله
 زمماروحي پې زمما تېن پې
 نن دي ويېنم خوار او زار پې
 تېرې تېرې پې پې سوي
 نه جرگه پې د ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستاد بې کلي غره پېه سر کي
 د پښتون د کور پېه ور کي

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سر سوي یو لسه توانسه
 سر را پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیا یو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې نادې سې

زما روح يي زما تن يي

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصې د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څوک د چا کړي
ملا مت ننا ملا مت راترور وينه
لا به څومره پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو به و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کې خپلې پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته ناهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا په غېر کې ارغنداب دئ
نوم یې تللی په بنایست کې چې شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړ یې په یوروپ کې
زړه زهیر سې په مغزونو کې عذاب دئ
کله گورم شین زرغون راتمه سمسور سې
کله ویی نم کنه د والې زړه مې بېتاب دئ
هره ورځ سوي نیو نیو د یتیمانو
د اخیل افغان زړه گوی باندي کېتاب دئ
د کوشو کنه یې کپړي چې راییداد کړم
امانزی دېر گورم کوي چرت مې خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلې

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولې

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لږ منه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خوضرېې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلی سولې په زوره
حالت سم نه څرگند پرې
لورې کرې پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واری بیا نور درزهار سو
سوي چیغی تر غوړو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پرې

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هډونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړې وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوبدم
په هيڅ شي نه پوهېدم
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنبړي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټروو نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباه کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کړې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمونږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چوکیو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډپري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په یارانہ کي

خوند د ورور په زولانه کي

امانزیه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږوزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمې کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي
لوی اختريې بختور سي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چې خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربږم

په بهار کي بڼه پیغام راسره مل وي

د ژوندون بڼه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شیبو شیبو مي گوري

انسانان راته محتاجه بڼه پوهبږم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربږم زه اوربږم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبږم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل بڼه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خداييه كله به دا توره شپه رڼا سسي
 د وحشت طلسم مات بېرته سببا سسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خوا سسي
 لاس په لاس چي ټوله څلگ سره ورکړي
 خط په زغرده د دېمن سره جلا سسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هه خوا سسي
 د پردیو د یاری نه پر هېر زوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغا سسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفا سسي
 د ناسور زخم و جوړ كې خاله نيسي
 يو ووحده دئ چي هغه لره دوا سسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي څه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سسي بې زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سسي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سسي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگي په تا اخبلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلوت ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کيږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تنه تنه کوره کې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامي لوري کرېرې خېرې
زه افغان يم خـر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـو ل پښخه کسه خوش حال دي بنگلـو تـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيسـو تـه
کـرې شپه ډېر سرگردان وي په چرتـو کـي
چې د غلا پلان تـرې پردي تونـو تـه

درته گـورم چـي وړانـېرې زمـا وـطـنـه
هـره ورځ به زخمـي کېرېرې زمـا وـطـنـه
د نفاق ميوې چې کور په کور خړه وي
خداي خبر چې به رغېرېرې زمـا وـطـنـه

خوک چې پوه نشي په زيـان د خپل تـولي
يا اگاه نشي په تـوان د خپل تـولني
دروازې به تـکـوي تـل د پـرد يـو
نه به ويني تـول نقصـان د خپل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک ساپې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېږده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دی خپله ته يې
 د ظالم عمردی لنډ سسته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه ټکي
 توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
 د دښمن په ژبه ځان که بڼه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردونو نه زه رد ارسوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خنډې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دي
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوې

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځانه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پتې نيسي
خپل گرېوان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غياب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو تو او ان ويني
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړي هدايت دی
څوک چې مل وي د بد کارو زيان ويني

که مې غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چې ځان په کس ته وړم بلاته
که ښه نیت يابېد کړد او وي پکښې نغښتی
دواړه يو دي فکرو او خيال تېرم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمني
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمني
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لوره صداقت دي د مېرمني

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گلو باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه دماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنويرد خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمورډ خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زمورډ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو ځي په پوهېږي
ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رږېږي زما وطنه

بيبا بيه چيري ماتوم دهوس تنده
پروقرار دي تپري کپري زمما وطنه

دهلمند خپي موروخ پوه ورخ بييد پري
د ترنگ شونډي سپري رامعلوم پري
ارغسانه غبردي تشه د زمريانو
ارغدا بيه دشملې غمي دي لوبري

د خوبني کاسه نسکوره سوه زړه کي
درنگا پوه تاريخه پوه هر خه کي
اخرونه او جشونه دي نور نسسته
خه چي کپري تبولد بل پوه اجازه کي

خپل د خانه بي خبر پوه نام پښتون دي
د پردو پوه جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پورا غلبي
لاره ورکه هر سههار مابن نام مجنون دي

بنکلي پغلبي سترگي سري پوه ژر پدو سوي
افغاني شملي پرسر پوه خپدو سوي
هر خه گورم چي دخپله لاسه کپري
پښتنې هيلي مويي پوه کپدو سوي

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
 اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
 غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو وچا را پرې سو

خدا یه ته پر دې وړانکارو غضب وکړې
 ښکلی قصرو کنډواله څرې څرې سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه بهې له شک بهې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چې عيني سي سي
 لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال بېه نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځير يم
 د سپوږمۍ مختنه نڅېږي ورتنه ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورتنه ځير يم
 ډېر رمزوننه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقيقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعلیم لاره کره خپله
خان اوچت کره تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
د ننه علم سې خاوند ننه ادب دي په نصيب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکـروم
بنایسته کلی بنیارونه په ساحل کی
بنی مـی زړه ته نه لویدله په خبر وروم
تـول بنیارونه حصار سوی په قلعه کی
شـاوخوا جـگ د بوالونه په نظـروم
د بنی منانو تـل حملـی پی پردوی کـولی
زه د دې خـاوری تـاریخ نه خـه خبر وروم
په ساتنه کی د خپل اولس یـولاس وه
هر سـری ویـل چـی زه د وطن سپروم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چـی په تـول ژوند ارمان په سروم

ناروی ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخواب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينې تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجهدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل اولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـاردی امانزیه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کې چې سرباز سم
 په چوپړد خپلې خاورې کې ممتاز سم
 ورلا هوسوم سمندر ته پتې سترگې
 هڅې ډېرې مې کولې چې اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کې
 وهل سولم د هر پانه چې ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجسات کې
 بې خبر چې پروت په جال کې يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کې د وتلو ترې جواز سم
 چې خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښې ډېر سته چې کم راز سم
 دوست د بنمن د واره په نوي بڼه کې وري
 عقل وېنې سې ډېر ناوخته سترگې واز سم
 امانزې شکر گزارد خپل قسمت يې
 د خلاصون په هيله ناست چې پکښې باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداي شـاهـد دئ چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلي پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـبي يـي د کـان وو
 پـر هـېزگـار خـلگ يـي ډـېر بـنـه خـو بـنـدله
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلي څـومره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـري بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېر غـنـبـتـلي دلاوره پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـدي بـه يـي گـومـان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـدي پـسي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـدي و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلي حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېر نـاځـوان مـرگـي بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـد وي امانـزي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
د همت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دي خدای در کړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دي غم شریک ییم دنور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گستا

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تیرول ویر کر کی ډو پېرې
پیر خپل ولولیس می زړه رپېرې
تیرول زنگ اوات غم کی غمېرې
افغان ولولیس اور کی کرېرې
خالقه ته فضل پرو کرې خه پېرې

دیکش نیې ورځی سهار وو
د حوت د میاشتی نوبه اار وو
په کلی کی کور کی پسهار وو
تود په مرگونو کی بازار وو
شپاړس نفره د شهید کور ته ستنېرې

په خبرتول خه کندهار سو
دهر افغان پزره پرهار سو
د شهیدانو جوړناتار سو
ارمان ارمان راتته تیار سو
د مؤمنانو شهادت می نه هېرېرې

امریکیان ورځی هر کور ته
په نیمه شپه کی دوی لور ته
د سرو مرمیو شورشور ماشور ته

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې نودې بډا ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
يېدا د پېر د و منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډا رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډا خپري

فكر كوي پېر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنې فكر كوم دوى بډا تنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مي هر چاته گويایم
د ولس په درد اخته زه شپه بيگناه يم
د بابا توره زړه سوه نه خلبېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپر په دوه دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فيل په غوږ بیده يې د زړه سره
سې په غبرگو سترگوړوندماته ککره
د وطن هیلې ننامرادي ورتته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سيلا بونه

اوبنكي به قطري جـ وړ سيلا بونه سي
زمور به نيمه خوا تـ وړ ارمانونه سي

غـ واري دبنـ منان منگـ وړي بنـ خي كـ پري
چـ وړ به ذخيـ وړي ټولـ هـ كانونـ هـ سي

كـ وړ پـ هـ كـ وړ به شـ ين وي د نـ فـ اق مـ رض
زړو كـ يـ به زخـ مونـ هـ پـ رـ هـ ارونـ هـ سي

بـ يـ ا بـ ه پـ سـ ر لـ ي كـ ي گـ لـ ان مـ وړ وړ وړ وړ
هـ ر خـ ا ي بـ ه تـ ر يـ نـ گـ لـ ي ا و ا ز و نـ هـ سي

نـ هـ بـ ه و ي ر ا سـ تـ ي ا و صـ د ا ق ت مـ نـ خ كـ ي
وړ كـ بـ ه و ط نـ پـ ا ل سـ م تـ ا ر يـ خـ و نـ هـ سي

د ا فـ گـ ان بـ ا تـ و ر ه خـ ا و ر ه كـ ه سـ تـ م كـ ي سـ و ه
لـ و تـ بـ ه د ي جـ گ غـ ر و نـ هـ ا و بـ ا غـ و نـ هـ سي

شـ پـ ي بـ ه تـ ر سـ هـ ا ر ه مـ ا تـ مـ و نـ هـ و ي
جـ وړ بـ ه ا مـ ا نـ ز ي تـ ه ز نـ د ا نـ و نـ هـ سي

٢٢ فبروري ٢٠١٢

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايیه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرېبې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کېږي امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړ لړی زنګاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارول س ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمی وه
د وحشي امریکایي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اور بل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پسانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بنه پوهېرم چې کرار کرار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه تېولي ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بنایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای به روانېرې
که د تېبي غارګی سوه در په غارپه
خدای خبر چې هلته څه به راپېنېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پردیـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر سوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازی چـــــــي تـــــــکـــــــو وې د نـــــــو روو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر سر د غـــــــتـــــــو وگرهـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــریـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نو کـــــــر یـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پردیـــــــو کـــــــي اســـــــیر ســـــــوې
 خان دې بایله پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقیر ســـــــوې
 سردی کنبـــــــته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــرې
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدې کونـــــــدې کـــــــرې
 چـــــــي خوش حال یـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــینو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي کـــــــکـــــــر د معیوبینـــــــو
 نه دې دینـــــــن نه دې دنیا ســـــــوه خوار کـــــــیه
 ستا نه هر خـــــــه ټول خطا ســـــــوه لېونیـــــــه
 یـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــې
 درنه ورک بـــــــه نوم نبنـــــــان او بـــــــې پرده ســـــــې
 امانزیه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوې دې
 خو ژوندی دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردی دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سو وي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېرته د مورو غره سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې ته پرل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلې بی شان
 ساعتونه او کالی اخلې بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگیچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

یو د بل به مو خو لې سره خټلې
 بیا هم د پرو د مرگې سلگې وهلې
 نیمه لار لاد سفر ننه وه تکمیل نه
 بنو ځوانانو بیا د مرگ پولسه لیدل نه
 په زرو ځوانان شهید سول کانتینر کې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کې
 تاریکه وه چې مور راغلو شو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
 بلدو زرباندي تر خاورو لاندي کېږي
 په یو چا کې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بې دریغ د گولۍ باندي شپې وي
 یوه کنده چې شپې زره مته کېږي
 د لیلې د نبت کې ځوانان هلته بنځېږي
 عجایبه قتلگه گاه سوه په نړۍ کې
 دغه کاروسو کاملاً بې غورۍ کې
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپې سوه روان بیا مخ پر غره سوه
 یو څو ورځې چې په غره کې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کبته راس تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې یو قلاته ورایله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بیدېږي
 خویو یو یو د مرگ وخوا ته بېول کېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بې پرسانه

خک ه رځ د بغاوت پورتته به بېې توانه
 دوی په دل ه حمله وکړه پر عسکرو
 په لاس ورغله و سله د خو نفرو
 پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل ه
 خو یو یو بېه په نوبت کي مړه کېدل ه
 شهیدان سوه تر خو پاته یو بشروو
 قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشروو
 امریکه باعث د تپول وحشی مړگو وه
 دېر فلمونه دک د وینو په رنگو وه
 اوس چپ سوي ه شیخ بیان نه کوي چاته
 په پوهېري امانزی گوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان که عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غریب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتیني عمل ځای نیسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رویه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وایي صادق ئې په بیان دي
 نه تحقیق نه بخیلي کړي پرو وگړو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزیه په رشیتیا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لسه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لسه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکوم
 بې اختياره ئې سلگي په زوره کېږي

بيگانه تللي وم ميله د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلي کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نر او بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چيران وم ورت ته تللي
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یېم منظر و ته
 رودخانه کسي غرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شني او بېه بيخي شفافې او روڼې وې
 معلومې کاني شگي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رڼا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلګو
 امیدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صیاد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي ړندېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته بېه رسېږي او بېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره ننا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پست دده دغه هنر دئ
خو لغره بپي سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئي بل نقاب پرسر دئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئي قبولسه غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه انديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي مـمـنـون سـتـا پـه مـر حـمـت يـم
 پـه نـعـمـت د اولادونـو زه خوشـبـخت يـم
 د ژوندون همتـا مـي د پـر هـمـلـيـکـه د هـ
 ربـدي ورکـري بـنـه صـحـت پـه د غـه نـيـت يـم
 فـرـيـد جـان مـي مـشـر زوـی د لاس لکـر هـ
 د رو بـنـان خـخـه خوشـحـالـه پـه و ضـعـيـت يـم
 تـنـگـيـا لـی بـيـخـي ارام پـه خـو ی خـواص دئ
 زه ئـي خـو بـن پـه پـتـه خـولـه او پـه عـادـت يـم
 ناصـر جـان د زړه لـه بـيـخـه مـهـر بـان دئ
 مـفـتـخـر ئـي پـه عـمـل او بـنـه خـصـلـت يـم

د زړه سـر مـي ټولـه ژونـد لـور زر غـونـه د هـ
 فـکـر کـر مـه پـه هـغـي خـه مـلامـت يـم
 هـمـا جـانـه نـا زولـي د هـ پـه ژونـد کـي
 لـه هـغـي خـخـه راضـي پـه حـقـيـقـت يـم
 هـر هـ مـر پـور مـي تـر اولاد پـه کـمـه نـه د هـ
 مـنـدو ی د شـگـو فـي پـه بـنـه ر غـبـت يـم
 د زهـرا پـه بـنـه ژونـدون کـي هـر خـه و يـنـم
 لور حـسـاب هـم زه د مـيـنـي پـه هـمـت يـم
 د لـبـمـي بـر کـت د پـر دئ ز مـو پـه کـور کـي
 خـو پـر پـشـانـه ورتـه د پـر پـه واقـعـيـت يـم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نـور صـباح تـه د زرگـي پـه مـحبت یـم
سـهارو پـه خـوږه ژبـه راتـه گـرانـه
امیـد واره د میونـد پـه شـفقت یـم
میـنـه ناکـه مـروا جـانـه ده تـر ټولـو
مطمـئن د عايشـي پـه ذکـاوت یـم
پاکـه ربه تـه یـې هر خـای ساتـندوی سـې
امانـزی ئـې خوښ پـه ډـېر نـسه تربیت یـم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان سسي
 لابه خاخي خو ازاد افغانانستان سسي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپرم
 ترخو نيت دي بشري کاروانان سسي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپرو هيلو کاره بهه دي ارمان سسي
 که غبي ياست رنگ مورک کپري ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سسي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغبي بهه ستا مخ ته توپان سسي
 خوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښبماني کي پورته ژبه يې فغان سسي
 ستا چي طمع دشغلو په خلبدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سسي
 قهرجنبي سرې مرمي چي په شاگرخي
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سسي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرې څه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوتېسه سوي په کوگل کې
رانه وايي څه چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پر نوښته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ لږه ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليرې کړه لږه فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډپوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډپوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کيسه
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماتسه
له پېړيو تجربسه سوه امانزي ته
د ژوندون ډيري ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژرنگ مخلصو طبنکاري
بنايست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه خیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سببا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولسي بي اختياريه پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دي سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دي پر پرېده خه توبنه به ستا نصيب سي
په انجام کي زور ماتېري ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پرديو
تاوان رسي خپل وطن ته او بنستون تر فشار لاندې
خداي شاهد دي امانزيه پنبېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پنبستون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـنه پـوهـېـږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږـېـدو دـي
نـام نـبـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

د پېري منډي دي کولې دي لولې لولې توښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کښې پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي - ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلبلان پېر په چوښهار ســـــــــــــــــوه
ســـــــــــــــــو حرگاه ټولـــــــــــــــــه بـــــــــــــــــي دار ســـــــــــــــــوه
تـــــــــــــــــو رتم ځـــــــــــــــــي پـــــــــــــــــه تلو ســـــــــــــــــه كـــــــــــــــــي

د نـــــــــــــــــر گس زړه گـــــــــــــــــي او بـــــــــــــــــي پـــــــــــــــــي
چـــــــــــــــــي شـــــــــــــــــي مال كـــــــــــــــــي چلـــــــــــــــــي پـــــــــــــــــي
ويـــــــــــــــــم در پـــــــــــــــــه دردا نـــــــــــــــــه كـــــــــــــــــي

تـــــــــــــــــي م را مـــــــــــــــــل مـــــــــــــــــي او بـــــــــــــــــي
ډكـــــــــــــــــه خو لـــــــــــــــــه د خنـــــــــــــــــا كـــــــــــــــــي پـــــــــــــــــي
شـــــــــــــــــي نـــــــــــــــــه هار پـــــــــــــــــه ازانگـــــــــــــــــه كـــــــــــــــــي

د حـــــــــــــــــم تـــــــــــــــــه شـــــــــــــــــي باب تـــــــــــــــــه گـــــــــــــــــه وړه
ســـــــــــــــــو پـــــــــــــــــي د ا لـــــــــــــــــه كـــــــــــــــــي لـــــــــــــــــه لـــــــــــــــــي وري
د گـــــــــــــــــو نـــــــــــــــــه و پـــــــــــــــــه كـــــــــــــــــي كـــــــــــــــــي

د لـــــــــــــــــم وړانگـــــــــــــــــي بـــــــــــــــــي نـــــــــــــــــه ځلـــــــــــــــــي پـــــــــــــــــي
زړو نـــــــــــــــــه تـــــــــــــــــه و لـــــــــــــــــه پـــــــــــــــــه هوســـــــــــــــــي پـــــــــــــــــي
عـــــــــــــــــن د لـــــــــــــــــي بـــــــــــــــــي پـــــــــــــــــه ترانـــــــــــــــــه كـــــــــــــــــي

د غـــــــــــــــــه څـــــــــــــــــو مـــــــــــــــــه ســـــــــــــــــو تر قـــــــــــــــــو ت دئ
تـــــــــــــــــي شـــــــــــــــــي لـــــــــــــــــه ټولـــــــــــــــــه د قـــــــــــــــــو د رت دئ
د اـــــــــــــــــس حـــــــــــــــــق پـــــــــــــــــه عـــــــــــــــــقـــــــــــــــــي د هـــــــــــــــــه كـــــــــــــــــي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
فکر وېر د شاعرانو په هنریریم
امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
ګاهې بېکلي باغچه کې کرم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریریم
کله ګران وطن زخمی را مجسم سې
یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
ازادي د ګران وطن ته هوس پرېم
امانزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
په رشستیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 مېرغه ئې د خوښيو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زيان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ كـي
 د جهان په تكامل كې بدنیتونه په نړۍ كې
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملك غلاكړه يا مرگونډه په نړۍ كې
 نام نهاده شاعرونه ساختگي ديموكراسي ده
 شه چي نغبتې په مرام كې سوه ظلمونه په نړۍ كې
 په قوت چي احساس پري نفاق لويه وسيله ده
 جگړه جوړه كور تر كوره پست رازونه په نړۍ كې
 علم خغلي تر اسما نه د پېشرفت خبري د پري
 ورتنه كوره امانزيه هدفونه په نړۍ كې

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**